

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010161
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Plášek
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4325010161.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

4T/25/2025

8

Okresný súd Levice v konaní pred samosudcom JUDr. Ivanom Plášekom, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Leviciach dňa 12.05.2025 takto,

r o z h o d o l :

4T/25/2025

2

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/X, E. F., G. F.,

je v i n n ý, ž e
dňa 27. 02. 2025 v čase o 15:50 hod. po miestnej komunikácii v obci E. F. viedol osobné motorové vozidlo značky H. I. s evidenčným číslom J. po požití alkoholických nápojov, čo sa u neho vykonanou dychovou skúškou v čase o 15:53 hod. prejavilo ako 0,61 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 23/2025 Z. z.,

a odsudzuje sa

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 23/2025 Z. z. /ďalej len Trestný zákon/ za použitia § 36 písm. l/, § 38 odsek 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

4T/25/2025

6

Prokurátor Okresnej prokuratúry Levice podal dňa 04.03.2025 na obvineného A. B. obžalobu č. 1 Pv 100/25/4402-7 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní prokurátorka predniesla obžalobu v súlade s písomným podaním. Obžalovaný A. B. po prednesení obžaloby v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedenom v obžalobe prokurátora, ktorý mu je kladený za vinu a svoje konanie oľutoval. Obžalovaný po poučení o svojich právach na otázky samosudcu uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku odpovedal „áno“. Prokurátorka v zmysle § 257 odsek 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe a zároveň s poukazom na § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaný priznal ku skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je okrem vyhlásenia obžalovaného o vine, dostatočne preukázané aj ďalšími dôkazmi zadováženými v prípravnom konaní a to výpoveďou obžalovaného ako obvineného dňa 28.02.2025 pred povereným príslušníkom PZ, záznamom o skutku ODI OR PZ Levice zo dňa 27.02.2025, výsledkami dychových skúšok na prítomnosť alkoholu u obžalovaného zo dňa 27.02.2025, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky, keďže si uvedomoval, že pred jazdou požil alkoholické nápoje, konkrétne podľa vyjadrenia obžalovaného išlo o jedno 12-stupňové pivo a 3 poldecové poháre vodky, a s týmto vedomím aj viedol osobné motorové vozidlo v obci E. F., teda úmyselne v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí a majetku pred ohrozením vyplývajúcim z výkonu činnosti (jazda na osobnom motorovom vozidle) osôb, ktoré sú pod vplyvom návykovej látky, v danom prípade pod vplyvom alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste listinnými dôkazmi – potvrdením o zadržaní vodičského preukazu obžalovaného, odpisom registra trestov, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, výpisom zo systému AVÍZO, evidenčnou kartou vodiča obžalovaného A. B., evidenčnou kartou vozidla vo vlastníctve obžalovaného, odporom obžalovaného voči trestnému rozkazu z 27.03.2025, posudkom zamestnávateľa obžalovaného na jeho osobu z 09.05.2025, trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/15/2021 z 09.03.2021, výpisom z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov MS SR, výpisom z lustrácie zo Sociálnej poisťovne, výpisom z lustrácie v Registri obyvateľov.

Obžalovanému bol v súvislosti so stíhaným skutkom zadržaný vodičský preukaz č. K. vydaný dňa XX.XX.XXXX, tak ako to vyplýva z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu ODI OR PZ Levice zo dňa 27.02.2025.

Obžalovaný v odpise registra trestov Slovenskej republiky má dva záznamy. Rozhodnutím Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/40/1996 z 04.04.1996 bol uznaný vinným z trestného činu krádeže (§ 247 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) a trestného činu porušovania domovej slobody (§ 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.), pričom sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/15/2021 z 09.03.2021, právoplatný dňa 01.04.2021 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1000 eur, ktorý zaplatil dňa 13.05.2021, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 24 mesiacov. Dňa 07.10.2021 súd podmienene upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti so skúšobnou dobou na 8 mesiacov, pričom sa osvedčil podľa § 70 odsek 3 Trestného zákona, teda aj vo vzťahu k druhému odsúdeniu, sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR má evidované dva priestupky, a to jeden na úseku cestnej premávky a druhý na úseku občianskeho spolunažívania. Dňa 14.12.2022 mu bola uložená pokuta vo výške 10 eur za nerešpektovanie dopravného značenia. Dňa 21.03.2021 bol napomenutý za hrubé správanie.

Z policajného systému AVÍZO vyplýva, že voči obžalovanému nie je vedené iné trestné stíhanie.

Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že vodičské oprávnenie skupiny B má odo dňa 25.03.2004. Ďalej z evidenčnej karty vyplýva, že v nej má zaznamenaný už vyššie spomenutý priestupok zo dňa 14.12.2022 s uloženou pokutou 10 eur, pričom išlo o porušenie § 3 odsek 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Zároveň má v danej karte evidovaný aj vyššie spomenutý trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/15/2021.

Obžalovaný sa dopustil daného skutku na osobnom motorovom vozidle značky H. I. s evidenčným číslom J., ktoré je v jeho vlastníctve, tak ako to vyplýva z evidenčnej karty vozidla.

Súd o podanej obžalobe najskôr rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 4T/25/2025 z 13.03.2025, voči ktorému podal obžalovaný dňa 27.03.2025 odpor. Z odporu obžalovaného vyplynulo, že nesúhlasil najmä s výškou uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke, že zákaz činnosti viesť motorové vozidlá zasahuje do jeho rodinného života a súkromia. Výkon zamestnania, v rámci ktorého je vedenie motorového vozidla nevyhnutné, predstavuje jeho jediný zdroj príjmu a obživy. Súd následne uznesením sp. zn. 4T/25/2025 z 09.04.2025 postupom podľa § 241 odsek 1 písmeno j/ Trestného poriadku prijal obžalobu prokurátora.

Z posudku zamestnávateľa L. spol. s r.o., na osobu obžalovaného, vyplynulo, že pracuje pre ich spoločnosť od 02.05.2024 na pracovnej pozícii obsluha poľnohospodárskych mechanizmov a vykonáva práce spočívajúce najmä v obsluhu a údržbe poľnohospodárskej techniky ako sú traktory, nakladače, kombajny. Pracovné povinnosti si plní riadne a zodpovedným spôsobom, na základe čoho zamestnávateľ tvrdí, že obžalovaný k svojim povinnostiam a pracovným úlohám pristupuje príkladne. V ich spoločnosti sa za viac ako ročné pôsobenie zaobišiel bez podobných problémov, pre ktorý je trestne stíhaný. Je im známe z osobných pomerov, že obžalovaný sa stará o svoje tri maloleté deti

a je samoživiteľom rodiny. Ekonomická situácia obžalovaného je pomerne zložitá, odňatie vodičského oprávnenia je veľkým problémom, nakoľko práve táto práca dlhodobo obžalovaného a jeho rodinu živí. Momentálne nie je možné, aby obžalovaný zotrval na pracovnej pozícii obsluhy poľnohospodárskej techniky bez vodičského oprávnenia, jeho pracovné zaradenie je dočasne iné, čo ale z dlhodobého hľadiska pre ich spoločnosť nie je prijateľné.

Z pripojeného, už vyššie spomenutého, trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/15/2021 z 09.03.2021, právoplatný dňa 01.04.2021, vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1000 eur, ktorý zaplatil dňa 13.05.2021, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 24 mesiacov. Zo skutku vyplýva, že dňa 25.02.2020 viedol samohybný pracovný stroj, na ktorý nesprávne naložil veľkoobjemový vak, následkom čoho nemal dostatočný rozhľad a počas jazdy sa nemohol plne venovať vedeniu vozidla a zrazil chodkyňu, ktorej spôsobil tam uvedené zranenia.

Z výpisu Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov MS SR nevyplývajú iné priestupky u obžalovaného, ako tie, ktoré už boli spomenuté.

Z výpisu zo systému Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je zamestnancom spoločnosti L. spol. s r.o., pričom má príjem okolo 1.100 eur mesačne.

Z výpisu z lustrácie v Registri obyvateľov SR vyplynulo, že obžalovaný má štyri deti, z toho tri sú maloleté.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Okrem uvedeného súd musí prihliadať aj na všeobecné zásady ukladania sankcií v § 33a Trestného zákona, teda súd nemôže ukladať neprimerané sankcie, sankcia sa musia ukladať s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery,

príčom tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona u obžalovaného nezistil. Súd nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nakoľko bol už dvakrát súdne trestaný, naposledy v roku 2021, a hoci má obidve odsúdenia už zahladené, pri posudzovaní vedenia riadneho života pred spáchaním trestného činu, je potrebné zohľadniť trestnú minulosť obžalovaného. Účelom zahľadania odsúdenia je umožnenie odsúdenému páchatel'ovi, ktorý po určenu dobu po svojom odsúdení viedol riadny život, zaradiť sa do pracovného a spoločenského života, avšak v žiadnom prípade nemôže byť podkladom pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, ale len dôvodom pre neuznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Preto, vzhľadom na zahladené obidve odsúdenia u obžalovaného, súd nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd nezistil u obžalovaného ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko napomáhaním sa rozumie aktívna participatívna činnosť páchatel'a (v konkrétnom procesnom postavení), ktorou reálne napomôže orgánom činným v trestnom konaní k náležitému zisteniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Samotné priznanie páchatel'a ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona z tohto dôvodu nemožno uplatniť, o to viac, ak priznanie sa k žalovanej trestnej činnosti je konzumované ustanovením § 36 písm. l) Trestného zákona.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil predovšetkým postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ku ktorej sa od začiatku trestného konania priznával, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, svoje konanie oľutoval, popísal akým spôsobom sa trestnej činnosti dopustil a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím neodvolateľne prijal všetky účinky uznania viny a to aj po poučení o výške a druhu trestu, ktorý prichádzal do úvahy pri predmetnom trestnom čine. Obžalovaný svoje konanie úprimne oľutoval, na svoju obranu uvádzal, že výkon zamestnania, v rámci ktorého je vedenie motorového vozidla nevyhnutné, predstavuje jediný zdroj príjmu a obživy, pričom si uvedomil, že došlo k jeho osobnému zlyhaniu, jazda sa uskutočnila na krátkom úseku, nedošlo k nehode, resp. škode na zdraví alebo majetku, poukázal na to, že sa stará o svoje tri maloleté deti, má kladné pracovné hodnotenie a počas vyše 20-ročnej držby vodičského oprávnenia má evidovaný iba jeden priestupok na úseku cestnej dopravy. Súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť, bez zistenia priťažujúcej okolnosti, formu zavinenia, ktoré bolo v danom prípade úmyselné, osobné pomery obžalovaného, a aj to, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil trestného činu na úseku cestnej dopravy z nedbanlivosti, v rámci ktorého došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Zároveň vyplýva, že obžalovaný od získania vodičského oprávnenia (XX.XX.XXXX) sa dopustil iba jedného priestupku na úseku cestnej dopravy. Teda aj napriek odsúdeniu za nedbanlivostný trestný čin na úseku cestnej dopravy nemožno konštatovať, že by sa v prípade obžalovaného jednalo o vodiča, ktorý by pravidelne, resp. vo zvýšenej miere nerešpektoval pravidlá cestnej premávky. Súd pri úvahách o treste nepokladal za adekvátne ukladať alternatívne tresty v podobe peňažného trestu, prípadne trestu povinnej práce, nakoľko obžalovanému už bola v minulosti poskytnutá takáto možnosť, a to práve za trestný čin na úseku cestnej dopravy, no obžalovaný sa znovu dopustil trestného činu na úseku dopravy už v úmyselnej forme zavinenia. S poukazom na všetky tieto skutočnosti ako aj pomery obžalovaného, jeho postoj k trestnej činnosti, možno dôvodne očakávať, že na dosiahnutie nápravy a prevýchovy obžalovaného, zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti toto splní trest odňatia slobody vo výmere (3 mesiacov), ktorého výkon sa podmienične odkladá za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov.

Účelom trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je jednak vyradiť obžalovaného z činnosti, na ktorú je potrebné osobitné oprávnenie, z dôvodu hrubého porušenia pravidiel cestnej premávky, ale súčasnej aj chrániť nezávadný výkon danej činnosti, vychovávať obžalovaného i ostatných občanov k náležitému morálnemu vzťahu k nezávadnému výkonu činnosti vedenia motorového vozidla. Skúsenosti získané pri sledovaní účinnosti jednotlivých trestov ukladaných za trestné činy v doprave ukazujú, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí k najúčinnjším prostriedkom ochrany bezpečnosti v cestnej doprave. Bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný, uvedomujúc si, že bol pod vplyvom alkoholu, viedol osobné motorové vozidlo v cestnej premávke, teda boli splnené podmienky aj na ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke, pretože sa obžalovaný

dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, na ktorú treba osobitné povolenie. Pri určovaní výmery trestu zákazu činnosti súd zohľadnil nasledovné skutočnosti. Z logiky veci platí, že čím vyššia je hladina alkoholu v krvi páchatel'a, t. j. stupeň jeho opitosti), tým je jeho schopnosť viesť motorové vozidlo v cestnej premávke nižšia (problematickejšia, obmedzenejšia) a naopak potenciálne riziko ohrozenia záujmov chránených Trestným zákonom vyššie. Na základe uvedeného je preto súd toho názoru, že stupeň opitosti páchatel'a je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie. Bolo preukázané, že obžalovaný bol ovplyvnený alkoholom v miere 0,61 miligramu etanolu na liter vydýchnutého vzduchu, pričom v súdnej praxi sa pritom spravidla považuje za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky taký stupeň opojenia vodiča alkoholom, ak je vodičovi v čase jazdy nameraná hladina alkoholu najmenej 1 promile (0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu). Teda z hľadiska závažnosti daného prečinu, nešlo o závažné, resp. výrazným spôsobom prekročenie hranice stanovenej súdnou praxou, oddeľujúcou daný trestný čin od priestupku. Zdôrazniť treba aj fakt, že dosiaľ obžalovaný nikdy nebol sankcionovaný za akýkoľvek delikt spáchaný pod vplyvom alkoholu, či iných návykových látok alebo v súvislosti s ich užívaním. V priebehu držby vodičského oprávnenia od 25.03.2004 sa dopustil iba jedného priestupku na úseku cestnej dopravy. Súd zohľadnil aj starostlivosť obžalovaného o tri maloleté deti a možný dopad trestu na blízke osoby. Na druhej strane zásadu personalitu trestu vyjadrenú v ustanovení § 34 ods. 3 Trestného zákona skutočne nemožno chápať absolútne a aplikovať ju izolovane a extenzívne od ostatných zásad ukladania trestov. V minulosti sa obžalovaný dopustil už úmyselného trestného činu, a to majetkovej povahy. Najmä sa však v minulosti už dopustil prečinu na úseku cestnej dopravy z nedbanlivosti, v rámci ktorého došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Obžalovaný už bol teda súdom upozornený v trestnom konaní na to, že porušenie pravidiel bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky môže mať za následok spáchanie trestného činu a uloženie trestu. Aj napriek tejto predošlej skúsenosti obžalovaného, tento aktuálne jazdil na osobnom motorovom vozidle pod vplyvom alkoholu a úmyselne tak porušil pravidlá cestnej premávky a najmä záujem chránený Trestným zákonom.

Súd je toho názoru, že práve uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 roky a 6 mesiacov, spolu s uložením podmienčného trestu odňatia slobody a určením skúšobnej doby, zamedzí páchatel'ovi v páchaní trestnej činnosti tým, že jednak mu je zakázané na určenú dobu vykonávanie činnosti, pri ktorej sa dopustil spáchania trestného činu, jednak tým, že bude obmedzený v pracovnom či osobnom živote tým, že má zakázané po určenú dobu viesť motorové vozidlá a jednak je počas skúšobnej doby vystavený kontrole súdu v tom zmysle, že vybočenie z medzí riadneho života počas skúšobnej doby môže byť vyhodnotené ako porušenie podmienok podmienčného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu. Uloženie trestu zákazu činnosti má v prípade takýchto trestných činov (ohrozenie pod vplyvom návykovej látky) významný efekt v podobe individuálnej ale aj generálnej prevencie. Ako už bolo vyššie uvedené, takýto trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bude ako následok spáchania trestného činu obžalovaný pociťovať ako dostatočnú ujmu, pričom nebudú porušené zásady ukladania trestu a bude zohľadnená v dostatočnom rozsahu jednak osoba páchatel'a ako aj okolnosti spáchania trestného činu a jeho závažnosť.

Poučenie:

4T/25/2025

8

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 25/2025 Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému

ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým stým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.